

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1. april 1876.

Nr. 14.	Utgitt 11. april	1951
---------	------------------	------

Innhold.	Side
Bestem. om endr. og tilføyelser i reglement for justervesenet	195
» om tillegg I til reglement for justervesenet	196
Skr. om regulering av Valøya i Strinda m. v.	197
Bestem. om endr. av bestem. om unntak fra den alm. utførselsregulering	198
Rundskr. om utvidet plikt til å sende lønnsoppgave	198
Skr. om vedtekt til § 104, 3 i bygningsloven for Langesund	205
» om endr. i instruks for vraking av klippfisk og saltfisk	205
» om tilleggsbestem. til § 15, 1 i brannloven for Melbo i Nordland	206
Mellombels lov nr. 1 om omframavgift på bensin	206
Lov nr. 2 om endringer i lov om handelsnæring	206
Res. om endr. i reglement for økonomisk embetseksamen	210
» om endr. i forskr. for utlevering m. v. av arsenikk til husdyrvask	210
» om nedsettelse av skog- og jordkonsesjonsgrensene for Nesodden	211
Skr. om endr. i vedtekt til reguleringsplan for Grimstad	211
» om vedtekter til bygningsloven for Åkra	212
» om gjennomføring av husleieloven i Malvik	216
» om vedtekter for torghandel i Askim	217
» om avgifter av konsesjoner m. v. vedrørende transport med motorvogner og skip	218

Bestemmelser om endringer og tilføyelser i reglementet for justervesenet av 24. september 1949. 16. mars.
(Gitt av Handelsdepartementet med hjemmel i lov om mål og vekt av 31. oktober 1946.)

I.

I reglementet for justervesenet av 24. september 1949 gjøres følgende forandringer:

- I § 52 (om bruk i handel og vandel av ujusterte måle- og vektredskaper) endres punkt 21 til å lyde: «21) Måleapparater og glass som nyttes ved skjenkning og servering av øl, vin, brennevin, likør og punsj på bevertningstedene.»
- I § 52 tilføyes til slutt dette nye punkt (punkt 24): «24) Klaver med faste eller bevegelige nebb, målebånd av metall eller inn-

16. mars. vevet metalltråd samt målestokker og målestenger av stål som nyttes ved den offentlige måling av trelast som utskipes i henhold til lov av 30. april 1892. Betingelsen for at dette unntak skal være gyldig, er at hver overmåler fører en effektiv og tilstrekkelig kontroll med riktigheten av de ved målingen nyttede måleredskaper. Kontrollen skjer ved hjelp av justerte kontrollredskaper som tilsees og oppbevares på betryggende måte av hver overmåler.»

II.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.

16. mars. **Bestemmelse om tillegg I til reglement for justervervesenet av 24. september 1949.**

(Gitt av Handelsdepartementet med hjemmel i lov om mål og vekt av 31. oktober 1946.)

Reglementet for justervervesenet av 24. september 1949 tilføyes følgende tillegg I:

Justering av måle- og vektredskaper innrettet etter andre enheter enn de metriske.

§ 1. Det skal inntil videre være adgang til å få justert lengdemål som er inndelt i enheter enten bare etter den engelske fot eller både etter den engelske fot og etter metrisk enhet, men kun til bruk ved den offentlige måling av trelast som utskipes i henhold til lov av 30. april 1892.

Disse lengdemål skal bære angivelse derom uttrykt i engelsk enhet hvis de har inndelinger bare i engelske enheter. Har de inndelinger både i engelske enheter og i metriske, skal de bære angivelse uttrykt i engelsk enhet ved inndelingsskalaen etter engelske enheter og angivelse uttrykt i metrisk enhet ved inndelingsskalaen etter metriske enheter.

Ved overføring av engelsk fot til meter skal gjelde at én engelsk fot er lik 0,30480 meter.

§ 2. Det skal inntil videre være adgang til å få justert vektredskaper innrettet etter engelske vektenheter til bruk ved veiing av papir og fiskefilet som selges til utlandet. De i henhold hertil justerte vektredskaper må kun finnes på steder hvor det vanligvis foregår veiing av de nevnte varer for eksporthandel.

Ved overføring av engelsk vektenhet til metrisk vektenhet skal gjelde at ett engelsk pund er lik 0,453592 kg.

§ 3. De vektredskaper som i henhold til § 2 skal kunne justeres er vektlodder, bismærbruvekter og pendelvekter utstyrt med inn-

delt skala på hvilken vektangivelsen skjer ved hjelp av viser (skalavekter). 16. mars.

Skalavektene skal ha inndelinger både i engelske og i metriske enheter. Etter særskilt tillatelse fra Justerdirektøren skal det også kunne justeres skalavekter som har inndelinger bare i engelske enheter. Har skalavektene inndelinger både i engelske og i metriske enheter, skal de bære angivelsen «engelske enheter» ved inndelingen i engelske enheter og angivelsen «metriske enheter» ved inndelingen i metriske.

Vektloddene skal bære angivelsen av sin vekt i engelsk enhet inngravert eller innstempelt i minst 5 mm høye bokstaver.

§ 4. For øvrig gjelder for de måle- og vektredskaper som er omhandlet i dette tillegg og for de normaler som justervesenet bruker til deres justering, foruten det som er fastsatt i loven om mål og vekt av 31. oktober 1946 og reglementet for justervesenet av 24. september 1949, de bestemmelser som med hjemmel deri er eller blir fastsatt av Justerdirektøren.

§ 5. Bestemmelsene i dette tillegg trer i kraft straks.

Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.

17. mars.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet vedtak av Strinda herredstyre i møte 8. februar 1951 om regulering av Valøya, Strinda herred, Sør-Trøndelag fylke.

Videre har departementet i henhold til lovens § 3 med en del endringer stadfestet herredstyrets vedtak samme dag om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

Vedtektene lyder så:

1. Tomtedelingen må i hvert enkelt tilfelle være godkjent av bygningsrådet.

Bebyggelsen skal legges i et slikt forhold til den regulerte gate og nabobebyggelsen som planen viser.

2. Industribygningene skal oppføres av brannfaste materialer. Såfremt bestemmelsene i bygningslovens §§ 113—115 overholdes og brannstyret finner at bedriftene ikke er ildsfarlige, kan bygningsrådet tillate at bygningene oppføres av tre.

3. De viste sammenhengende garasjer — som kan føres opp umiddelbart i nabogrense — skal være oppført av brannfast materialer.

4. Boligbygningene kan føres opp i tre inntil 2 etasjer. På loftet over 2. etasje må det ikke innredes beboelsesrom.

5. Mellom industribygningene og bolighusene må det være et åpent område av minst 35 m bredde. Dette mellomrom skal beplantes

17. mars. og må ikke bebygges eller på annen måte belemres med plankestabler eller andre skjemmende opplag.

6. Fra foranstående bestemmelse kan bygningsrådet tilstede unntak innenfor rammen av bestemmelsene i bygningslov og forskrifter.

7. Det er ikke tillatt ved private servitutter å etablere forhold som står i strid med disse vedtekter.

8. Med dette oppheves den reguleringsplan som er stadfestet av Arbeidsdepartementet 12. juni 1914.

19. mars. **Bestemmelser om endring av Handelsdepartementets bestemmelser av 24. juni 1950 om unntak fra den alminnelige utførselsregulering.**

I medhold av mellombels lov om utførsleforbud av 13. desember 1946 nr. 30 § 1, 2. ledd, jfr. kgl. resolusjon av 12. desember 1947 har Handelsdepartementet truffet følgende bestemmelser som trer i kraft straks til endring av bestemmelser av 24. juni 1950 om unntak fra den alminnelige utførselsregulering:

§ 22 skal heretter lyde:

Gjenstander og varer bestemt for transitt gjennom Norge, kan utføres uten utførselslisisens når det av de ledsagende dokumenter, f. eks. gjennomgangskonnossement, tydelig fremgår at varen er bestemt til direkte befordring til utlandet og de gjenutføres i uforandret stand innen 90 dager etter innførselen til den i de ledsagende dokumenter opprinnelig angitte mottaker.

27. mars. **Rundskrivelse fra Riksskattestyret.**

Utvidet plikt til å sende lønnsoppgave etter landskattelovens § 65 (byskattelovens § 57) etter lovendring av 8. desember 1950.

I. Innledende bemerkninger.

Ved lov av 8. desember 1950 erplikten til å sende lønnsoppgaver betydelig utvidet. Lønnsoppgavene skal for fremtiden — første gang for kalenderåret 1951 — sendes inn uoppfordret. Den hittil gjeldende ordning hvoretter ligningsmyndighetene måtte sende særskilt anmodning om oppgave til hver enkelt oppgavepliktig, bortfaller således. En plikter dog ikke å sende oppgaver når de samlede utbetalinger som skal innberettes, ikke beløper sig til så meget som kr. 100,— i angjeldende kalenderår for vedkommende mottager.

Plikten til uoppfordret å sende oppgaver påhviler både næringsdrivende og personer som ikke driver noen næringsvirksomhet. Den gjelder også skattefrie selskaper eller institusjoner og offentlige

myndigheter og tjenestemenn. For personer som ikke driver noen næringsvirksomhet, vil oppgaveplikten dog få et noe snevrere omfang enn for næringsdrivende og selskaper. En viser herom til det følgende:

De utbetalinger som det skal gis oppgave over er, jfr. l.sktl. § 65 (bysktl. § 57):

- a) lønn, pensjon og annen godtgjørelse for utført arbeid, herunder så vel utbetalinger i penger som andre ytelser eller fordeler;
- b) reise-, diet- og representasjonsgodtgjørelse, gratiale, tantieme og godtgjørelse til medlem av styre eller representantskap eller til annen tillitsmann;
- c) provisjon, utbetalt til agent eller annen mellommann;
- d) vederlag for teknisk, juridisk, regnskapsmessig eller annen bistand;
- e) honorar eller annen godtgjørelse som er utbetalt opphavsmann til åndsverk.

Hvor den som har foretatt utbetalingen ikke har krav på fradrag i inntekten for det utbetalte beløp, omfatter dog plikten til uoppfordret å sende oppgaver bare godtgjørelser som nevnt under a. En privat person plikter således alltid å gi oppgave over utbetalinger til hushjelp og daghjelp, idet slike godtgjørelser går inn under a foran. Derimot plikter han ikke å oppgi godtgjørelser til sin personlige lege, tannlege eller juridiske rådgiver i familiesaker, idet en ikke har krav på fradrag i inntekten for slike utbetalinger. Heller ikke næringsdrivende plikter å gi oppgave over slike utgifter som nevnt under b til e dersom de ikke kan kreve fradrag i inntekten for dem — enten direkte eller i form av avskrivning — etter reglene i de alminnelige skattelover. De midlertidige lover av 14. juli og 22. desember 1950 om begrenset inntektsfradrag for reparasjon av bygning m. v. er uten betydning for oppgaveplikten etter disse bestemmelser.

For skattefrie selskaper og institusjoner gjelder ingen begrensning i oppgaveplikten, idet disse ikke har private utgifter som det ikke gis inntektsfradrag for. Jfr. henvisningen i paragrafens punkt 1, annet ledd, til l.sktl. § 44 a (bysktl. § 38 a).

Finansdepartementet har fastsatt nærmere forskrifter om regnskapsføringen. Etter departementets anmodning vedlegges disse regnskapsforskrifter som bilag til dette rundskriv.

II. Særbemerkninger om de enkelte bestemmelser.

En inntar nedenfor en del bemerkninger til de enkelte bestemmelser. Spesielt henleder en oppmerksomheten på at Riksskattestyret har gjort en del innskrenkninger i oppgaveplikten.

27. mars. Bokstav a.

Under bokstav a er nevnt «lønn, pensjon og annen godtgjørelse for utført arbeid, herunder såvel utbetalinger i penger som andre ytelser eller fordeler». Uttrykket «annen godtgjørelse for utført arbeid» tar sikte på tilfelle hvor godtgjørelsen er vederlag for utført arbeid i varig tjenesteforhold eller hvor mottageren har utført et bestemt arbeid for oppdragsgiveren. Det er forutsetningen at bokstav a skal dekke alle utbetalinger som har karakter av arbeidsleie på like linje med lønn og pensjon. Bestemmelsen vil f. eks. gjelde utbetalinger for rene arbeidsprestasjoner, hvor dette arbeid ikke inngår i vedkommende arbeiders vanlige lønnsarbeid, men er utført etter særoppdrag utenfor den vanlige arbeidstid.

Leiearbeid for bedrifter utført i hjemmene blir å henhøre til bokstav a i de tilfelle hvor oppdragsgiveren holder materialene.

Bokstav b.

Det skal ukrevet sendes inn oppgave over utbetalt reise-, kost- og representasjonsgodtgjørelse når godtgjørelsen er fastsatt til bestemte beløp pr. år, måned eller dag eller til en rund sum i det enkelte tilfelle. Innberetning må videre avgis for ethvert beløp som utbetales til representasjon i mottagerens hjem eller som skjer som direkte refusjon av regninger fra Vinmonopolet, tobakksforretninger eller forretninger som fører matvarer hvor det innkjøpte vanligvis ikke fortæres på stedet.

I andre tilfelle kreves ikke uoppfordret innberetning over reise-, diet- og representasjonsgodtgjørelse som bare blir refundert med de faktiske utlegg ifølge originalregninger. Således kreves det ikke oppgave over beløp som bare blir godtgjort vedkommende etter regninger fra bevertningssteder, hvor varene fortæres på stedet, og heller ikke over refusjon av utlegg til jernbanebilletter, drosje, drikkepenge, småutgifter til porto og telefon m. v., hvor det vanligvis ikke brukes bilag.

Godtgjørelser eller refusjon som etter det ovenfor anførte ukrevet skal oppgis, må innberettes uten hensyn til beløpets størrelse når det gjelder ansatte i bedriften for hvem det ellers pliktes lønnsoppgave. Det bemerkes i denne forbindelse at lovens grense på kr. 100,— knytter seg til de samlede utbetalinger til en enkelt person i et kalenderår uten hensyn til hvorfra de enkelte utbetalinger skriver seg.

Det vil bli forlangt at representasjonsgodtgjørelse som oppgaveplikten omfatter, skal gis opp for seg, mens reise- og dietgodtgjørelse kan gis opp under ett.

Bokstav c.

27. mars.

Riksskattestyret har bestemt at oppgaveplikten for utbetaling av provisjoner og kommisjoner til handelsagenter og andre selvstendig næringsdrivende skal begrenses til å gjelde:

Provisjon og kommisjon vedrørende kjøp og salg av varer og provisjon og kommisjon vedrørende befraktning av skip og kjøp og salg av skip.

Vanlig spedisjonsprovisjon faller utenfor oppgaveplikten.

For øvrig skal provisjon til alle som ikke er selvstendig næringsdrivende alltid lønnsinnberettes. Dette gjelder både leilighetsvise provisjoner til lønnsmottagere (herunder disponenter og direktører) og provisjoner til agenter som har agentvirksomhet som bistilling, f. eks. livsforsikringsagentur.

Utenom oppgaveplikten for selvstendig næringsdrivende faller bl. a.:

provisjon ved kjøp og salg av fast eiendom og andre driftsmidler

(unntatt skip),

provisjon til megler v/ assurance av skip og last,

provisjon til reisebyråer og

provisjon til annonse- og reklamebyråer.

Bokstav d.

Det er å merke at oppgaveplikten her ikke er begrenset til å gjelde utbetalinger i rene tjenesteforhold, men etter loven skal omfatte alle utbetalinger, f. eks. til håndverkere som utfører nybyggings- eller reparasjonsarbeid. Oppgavepliktige etter denne bestemmelse er også eiere av eneboliger og helt eller delvis bortleiede bygninger, selv om eierne ikke driver næringsvirksomhet. Er det i forbindelse med utførelsen av arbeidet levert varer eller andre ytelser, skal også disse tas med i oppgaven, jfr. paragrafens nr. 1, 3. ledd. Derved vil de fleste verkskontrakter som ikke har karakter av ren vareleveranse, bli å henføre til dette avsnitt. Riksskattestyret har imidlertid funnet å burde begrense oppgaveplikten for utbetalinger i 1951 etter bokstav d. Det vil således ikke bli forlangt lønnsoppgaver over utbetalinger til håndverkere o. a. vedrørende reparasjons- og nybyggingsarbeid og andre arbeidsytelser, når mottageren driver selvstendig næringsvirksomhet fra fast forretningssted, og det utbetalte beløp er en næringsinntekt for ham. Oppgave må dog gis over honorarer for juridisk, regnskapsmessig bistand og over rene konsulenthonorarer for teknisk bistand.

Vederlag for transport og frakt blir å henføre til bokstav d.

27. mars, Riksskattestyret har bestemt at oppgaveplikten for transporttjenester av enhver art foreløpig skal begrenses til å omfatte:

1. Vederlag for lastebilkjøring når vedkommende driver kjøring som ledd i næring, uansett om det foreligger fast forretningssted eller ikke. Oppgaveplikten gjelder både vederlag for en enkelt tur og leie av vognen med sjåfør for kortere eller lengere tid.
2. Vederlag for hestetransport, herunder leie av hest og mann.

Bokstav e.

Som åndsverk i lovens forstand regnes enhver frembringelse på det litterære, kunstneriske og vitenskapelige område, uansett hvilket yrke opphavsmannen har. Lønnsoppgaven skal også omfatte leilighetshonorarer av enhver art for slike ytelser, således honorar for skrifter, oversettelser og artikler av alle slag, muntlige foredrag m. v.

Bokstav b.

III. Sluttbemerkninger.

Det bemerkes at lovens grense kr. 100,— knytter seg til de samlede utbetalinger til en enkelt person i et kalenderår — uten hensyn til hvilken bestemmelse under bokstav a—e oppgaveplikten grunner seg på.

I de tilfelle hvor det i forbindelse med utbetalinger som er omhandlet under bokstav d kan herske tvil om vederlaget (det utbetalte beløp) er inntekt i selvstendig næringsvirksomhet for mottageren, blir lønnsoppgave å sende. Dette kan i tvilstilfelle bare unnlates når den som har utført arbeidet (mottageren) legger fram erklæring fra ligningsvesenet om at han driver selvstendig næringsvirksomhet fra fast forretningssted.

I § 65, § 57, nr. 1, 7. ledd, er det bestemt at det sammen med lønnsoppgavene skal innsendes et følgeskriv på skjema fastsatt av Riksskattestyret, undertegnet av den oppgavepliktige. Skjemaet som først vil foreligge senere, vil bl. a. inneholde spørsmål om antall oppgaver og samlet utbetalt beløp. Avskrift av følgeskrivet skal vedlegges selvangivelsen fra den oppgavepliktige, og hvis vedkommende har plikt til å ha revisor, skal følgeskrivet påføres erklæring av denne om at gjeldende forskrifter for regnskapsføring av de utgifter som oppgaveplikten omfatter, er fulgt.

Det vil i forbindelse med bokettersyn bli kontrollert at oppgaveplikten er oppfylt i overensstemmelse med loven og reglene foran.

Bilag.

27. mars.

Forskrifter

om regnskapsføring som gjelder

fra 1. januar 1951,

fastsatt av Det Kgl. Finans- og tolldepartement med hjemmel i

landskattelovens § 65, byskattelovens § 57 nr. 4.

Næringsdrivende som plikter å føre regnskap, skal fra 1. januar 1951 innrette sin bokførsel slik:

- a. Det opprettes en samlekonto for lønnsutbetalinger m. v. som omfattes av oppgaveplikten. Denne konto belastes samtlige slike utbetalinger. Overførsel fra kontoen til de vanlige utgiftskonti kan skje etter hvert.
- b. I stedet for en slik overgangskonto kan det nyttes 2 konti — en ren utgiftskonto og en samlekonto — f. eks.: 1. Lønningskonto. — 2. Konto for andre utbetalinger som omfattes av oppgaveplikten. Lønningskontoen må ikke belastes andre poster enn lønnsutbetalinger som skal oppgis til ligningsmyndighetene. Alle andre utbetalinger som omfattes av oppgaveplikten føres på den særskilte konto for slike utbetalinger.
- c. I bedrifter med en videregående kontooppdeling og fast løpende revisjon kan det anvendes flere konti. En krever ikke her at det anvendes overgangskonti innenfor forskjellige arter av utgifter som omfattes av oppgaveplikten, idet det tillates at utbetalingsene bokføres direkte på vedkommende utgiftskonti når disse bare inneholder utbetalinger som skal innberettes. Forutsetningen for å bruke flere overgangskonti eller å postere direkte på utgiftskonti som nevnt, er at det ved bedriften foreligger en skriftlig instruks for bokføringen som sikrer at ingen beløp som det skal gis lønnsoppgave for, blir belastet andre konti i regnskapet. Vedkommende konti eller kontokort bør påføres notat om at de kun omfatter utbetalinger som omfattes av oppgaveplikten.

For bedrifter av større omfang kan de lokale ligningsmyndigheter med skattedirektørens godkjennelse tillate andre bokføringsformer som gir den samme mulighet for kontroll.

Hva enten en innretter bokførselen som angitt under a., b. eller c., gjelder det at dersom en utbetaling som omfattes av oppgaveplikten er av den art at den skal aktiveres, må den ikke føres direkte på vedkommende aktivkonto — men over en av de konti som er bestemt.

27. mars.

Påløpne ikke betalte lønninger m. v. blir å føre på en av de konti som omfatter utbetalinger som skal lønnsinnberettes. Slike poster som i alminnelighet først blir inntektsbeskattet på mottagerens hånd når de utbetales, skal ikke medtas på lønnsoppgaven før etter at utbetaling har funnet sted. De blir imidlertid å medta som egen post på den oppstilling over foran nevnte konti (a—c) som skal vedlegges selvangivelse og regnskap. Når utbetalingen finner sted, skal de medtas på lønnsoppgaven. De blir å oppføre som egen post på den oppstilling over innberettede beløp som vedlegges selvangivelsen for neste år (utbetalingsåret) og må derfor ikke være innbefattet i samlekonti eller andre konti som er oppført på oppstillingen i det år utbetalingen finner sted. Dette gjelder også lønninger utbetalt i 1951, som er utgiftsført tidligere.

Som alminnelig regel gjelder det at det allerede ved posterinngene må tas standpunkt til om utgiften er av den art at lønnsoppgave er nødvendig. Bilag over utbetalinger som skal innberettes bør derfor forsynes med påtegning herom.

Som en praktisk anvisning skal nevnes at det antagelig vil være hensiktsmessig å føre en egen spesifikasjonsbok eller reskontro for de utbetalinger som omfattes av oppgaveplikten. I denne opprettes konti for de enkelte mottagere.

En vil anbefale at de utbetalinger som er nevnt i l.skrl. § 65 (byskrl. § 57), a—e, blir overført til egne konti etter hvert.

Det vil bli forlangt at representasjons-, reise- og dietutgifter som er unntatt fra oppgaveplikten, enten skal føres over felleskonto eller på egne konti, og tas med som egne fradragposter på den oppstilling som vedlegges selvangivelsen, spesifisert således: 1. representasjon, 2. reise og diet, som ikke er lønnsinnberettet.

Innklebede feriemerker blir å belaste en av de konti som er bestemt. På lønnsoppgavene oppgis innklebede feriemerker særskilt for tiden 1. januar—15. mai og 16. mai—31. desember i sist forløpne år, samtidig som det gjøres et notat om innklebede feriemerker for tiden 16. mai—31. desember nestforegående år.

For tidsrommet 1. januar—31. mars 1951 forlanges ikke kontering av utgiftene som nevnt foran. Det er tilstrekkelig at det utarbeides oversikter over utgifter som det skal gis lønnsoppgaver over, oppdelt etter bokstavene a—e i § 65 (§ 57). De som innretter bokførselen etter alternativ c foran, skal så vidt mulig ved tilleggsposter (samleposter) sørge for at de konti som er brukt i tiden 1. januar—31. mars 1951 bare omfatter utbetalinger som det forlanges lønnsoppgave over, og om nødvendig opprette nye konti med henblikk på dette.

Den som fører regnskap uten at det er pålagt regnskapsplikt, 27. mars.
bør innrette sin bokføring på samme måte som nevnt i det foranstående.

For øvrig må enhver som har oppgaveplikt gjøre slike notater at oppgavene kan gis.

Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.

27. mars.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet med dette vedtak av Langesund bystyre 8. mars 1951 om vedtekt til bygningslovens § 104, punkt 3, for L a n g e s u n d.

Vedtekten lyder slik:

I rom med skråtak kan skråtaket skjære bort inntil $\frac{1}{8}$ av den kubikkmasse som ligger lavere enn 2,50 meter i eneboliger — og små hus 2,35 meter.

Skrivelse fra Fiskeridepartementet.

28. mars.

I medhold av lov av 30. september 1921 om vraking av klippfisk og saltfisk har Fiskeridepartementet bestemt at § 19, fjerde siste ledd, i instruks for vraking av klippfisk og saltfisk av 18. april 1922 skal lyde:

Med hensyn til størrelse sorteres bacalao Norueguito, så vel for «primera»s som for «segunda»s vedkommende således: 31/40, 41/50, 51/60, 61/80, 81/100 fisk pr. bll. hvilket angis i vrakerattesten og ved tilsvarende merker på ballene.

I instruks for oversjøisk markedsvraking av 9. april 1924 skal punkt 2 under «Anmerkninger» lyde:

For fisk inntil 65 cm pakket i tønner er det tilstrekkelig at fisken har tørrhetsgraden «lagringstørr». Vrakerattesten for sådan fisk skal gis påtegning: «preparado paraexportaçaoem barricas» eller tilsvarende spanske eller norske uttrykk.

Torsk og sei skal under B og C sorteres i følgende størrelser:

«Miudo» fra 40 cm til 55 cm.

«Tamanho Medio» fra 55 cm til 60 cm.

«Corrente» fra 60 cm til 65 cm.

Tilsvarende betegnelser på andre språk.

Som midlertidig bestemmelse gjelder at inntil skipningstørr fisk pakket i tønner forsøksvis kan utføres til Vestindia når derom framsettes særskilt begjæring. Avskiperen (eksportøren) forpliktes til like overfor Fiskeridirektøren å avgi autentiske opplysninger om hvorledes slike forsøksvisse forsendelser faller ut.

29. mars. **Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 67 i lov om brannvesenet av 15. august 1908 stadfester departementet med dette vedtak av Melbo bygningskommunestyre 9. februar 1951 om tilleggsbestemmelse til brannlovens § 15, første ledd, for Melbo i Nordland fylke.

Tilleggsbestemmelsen er av departementet redigert således:

Skorsteinspiper, loddpiper, anbringere og trukne rør skal feies minst 3 ganger årlig.

30. mars. **Mellombels lov om omframavgift på bensin.**

Nr. 1.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 9. mars 1951 som lyder so:

§ 1. Stortinget kan vedta at det for budsjett-terminen 1. juli 1951—30. juni 1952 ved sida av dei avgifter som vert pålagde i samsvar med motorvognlova, skal svarast ei avgift til statskassa av bensin.

§ 2. Reglane i § 25 i motorvognlova og i dei føresegner som er eller vert fastsette i samsvar med motorvognlova om betaling m. v. av vegavgifter etter nemnde lov og straffeføresegner i motorvognlova § 29, første leden, skal også gjelda for avgift etter denne lov. Avgifta kan drivast inn ved panting.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseget.

Gjeve på Oslo slott 30. mars 1951.

HAAKON

(L S.)

Einar Gerhardsen

E. G. Asbjørnsen,
kst.

30. mars. **Lov om endringer i lov om handelsnæring av 8. Nr. 2. mars 1935.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 16. mars 1951 sålydende:

I.

Lov om handelsnæring av 8. mars 1935 endres således:

a) I § 1 inntas til slutt disse to nye ledd:

Næringskommune: Den eller de kommuner hvor vedkommende forretningsvirksomhet drives enten fra fast hovedutsalgssted, fast forretningsavdeling (filial) eller annet fast forretningssted.

Under særlige omstendigheter kan vedkommende departement 30. mars. overfor fysisk person dispensere fra kravet i denne lov om at vedkommende skal være innvåner av riket, når han etter tidligere å ha oppfylt dette krav etter denne lov, på nytt tar fast opphold her i landet. Nr. 2.

b) § 3 skal lyde:

Salg fra fast utsalgssted så vel av varer av egen tilvirkning i henhold til denne lovs § 39 som av frihandelsvarer i henhold til §§ 63 og 64 kan foregå fra ett eller flere utsalgssteder i én eller flere kommuner på samme tid. Det samme gjelder for kjøpmenns salg av kjøpmannsvarer når betingelsene i §§ 11, 12, 14 og 28 er oppfylt.

Når et fast utsalgssted som nevnt i første ledd, åpnes, flyttes eller nedlegges, skal vedkommende straks melde dette skriftlig til den myndighet på stedet som er nevnt i § 17, og ved flytning tillike oppgi grunnen. Samme meldeplikt påhviler en håndverker som ikke er tilvirker og som driver salg fra fast utsalgssted i henhold til § 42. Frihandlere som vil drive salg av dertil innkjøpte frihandelsvarer fra fast utsalgssted, skal ved hver melding om åpning av et slikt utsalgssted betale en avgift av kr. 5 til den kommune hvor utsalgsstedet ligger. Avgiften kan drives inn ved utpantning.

Den myndighet som er nevnt i § 17, skal føre fortegnelse eller kartotek som gir oversikt over samtlige utsalgssteder som etter meldingene omhandlet i annet ledd i denne paragraf til enhver tid finnes innen kommunen.

c) § 11 skal lyde:

Enkeltmann har handelsrett som kjøpmann, når han har handelsbrev i vedkommende kommune.

d) § 14 første punktum skal lyde:

For forbruksforeninger og andre samvirkelag gjelder i stedet for bestemmelsene i § 12 den særregel at de som sådanne må ha handelsbrev i vedkommende kommune.

e) § 20 skal lyde:

Handelsbrev kan løses hvor som helst i riket, i eller utenfor bostedskommunen, men kun i én kommune på samme tid. Forbruksforeninger og andre samvirkelag kan dog løse handelsbrev i flere kommuner på samme tid.

f) § 21 første og annet punktum skal lyde:

Den som har handelsbrev, skal uten fradrag i sine andre skatter betale en årlig avgift av kr. 25 til kommunekassen der hvor handelsbrevet er løst. Dette gjelder selvom handelsbrevet ikke benyttes

30. mars. til drift av noen forretning, eller dets innehaver er bosatt utenfor
Nr. 2. den kommune hvor handelsbrevet er løst, men ikke så lenge handelsbrevet er satt ut av kraft i henhold til §§ 18, 19 og 26.

g) § 22 første ledd skal lyde:

En kjøpmann kan ikke oppnå nytt handelsbrev i noen annen kommune, før han har sagt opp sitt tidligere handelsbrev, og det er gått ett år siden dette ble utstedt. Fritagelse fra denne forskrift kan gis av Kongen eller den han overdrar det til. Forskriften i første punktum får ikke anvendelse på forbruksforeningers og andre samvirkelags adgang til å løse handelsbrev i flere kommuner.

h) I § 24 inntas til slutt dette nye ledd:

Ved bestemmelsene i §§ 23 og 24 er det ikke gjort noen fravikelse fra betingelsene i § 28 for at forretningsvirksomheten skal kunne drives også fra faste filialer.

i) I § 27 inntas til slutt dette nye ledd:

Fast leder av filial har tilsvarende plikter og ansvar for filialens forretningsvirksomhet.

j) § 28 skal lyde:

Handelsrett som kjøpmann i henhold til §§ 11, 12 og 14 gir rett til handel fra ett fast utsalgssted eller annet fast forretningssted i én kommune.

Drives forretningsvirksomheten i henhold til § 3 foruten fra fast hovedutsalgssted også fra faste filialer, kreves det dessuten at hver enkelt av disse har en fast leder med handelsbrev i den kommune hvor filialen drives. Bestemmelsene i § 26 får tilsvarende anvendelse på sådant handelsbrev. For filialer av forbruksforeninger og andre samvirkelag gjelder den særregel at selskapet må ha handelsbrev for hver filial i den kommune hvor filialen drives, og at hver filial må ha en fast leder som fyller vilkårene for å få handelsbrev (jfr. §§ 16, 18 og 19).

k) § 31 oppheves.

l) § 32, annet ledd skal lyde:

I tiden fra konkursens åpning og til boet er sluttet eller akkord er stadfestet av skifteretten, må ingen konkursskyldner utøve annen handelsrett som kjøpmann enn handelsagentur. I samme tidsrom kan hans handelsbrev heller ikke tjene som hjemmel for et selskaps utøvelse av handelsrett. Bestemmelsene i dette ledd får tilsvarende anvendelse på den hvis handelsbrev tjener som hjemmel for et selskaps handelsrett som kjøpmann på det tidspunkt da selskapet blir tatt under konkursbehandling, og på den som på samme tidspunkt er fast leder for eller styremedlem med ansvar etter § 27 i sel-

skapet, hvis dette er en forbruksforening eller annet samvirkelag. 30. mars.
Denne kan i løpet av det samme tidsrom heller ikke overta lignende Nr. 2.
stilling i annen forbruksforening eller annet samvirkelag som driver
eller akter å drive kjøpmannshandel. Under særlige omstendigheter
kan departementet dispensere fra bestemmelsene i dette ledd.

m) § 39 skal lyde:

Innvånere av riket har rett til fritt å avsette de varer som de
selv har tilvirket her i riket, dog — når ikke annet uttrykkelig
er sagt i denne lov — kun fra fast utsalgssted.

n) I § 40 oppheves siste punktum.

o) § 41 oppheves.

p) § 58 annet ledd skal lyde:

Er det et selskap som under samme foregivende lar avholde
sådan realisasjon eller auksjon over sin varebeholdning, får bestem-
melsen i første ledd anvendelse på den eller dem hvis handelsbrev
eller håndverksbrev tjente som hjemmel for selskapets utøvelse av
kjøpmannshandel eller håndverksvirksomhet på det tidspunkt da
realisasjonssalget eller auksjonssalget første gang ble kunngjort. Er
skapet en forbruksforening eller annet samvirkelag med handels-
rett som kjøpmann, får bestemmelsen i første ledd anvendelse på
den som på det nevnte tidspunkt var selskapets faste leder eller
styremedlem med ansvar etter § 27. Denne kan i løpet av det samme
tidsrom heller ikke overta lignende stilling i annen forbruksforening
eller annet samvirkelag som driver eller akter å drive handel med
kjøpmannsvarer i smått.

q) § 60 a skal lyde:

Uten handelsrett kan utføres: Frambringelser av jord-, hage-
og husdyrbruk samt vilt, når vedkommende varer ikke har vært
gjenstand for hermetisk behandling, ville bær og blomster, fersk fisk
(herunder skalldyr), is, ertser og sten.

r) § 63 skal lyde:

Helt fri er for innvånere av riket handelen med frambringelser
av hage- og jordbruk i naturlig tilstand, ville urter, bær og blom-
ster, ved og trevirke, torv og torvstrø, is, vann, levende og slaktede
dyr, ugarvede huder og skinn, kjøttvarer, vilt og fjærfe, fisk (her-
under skalldyr) og fiskevarer, tillaget mat (hermetikk av alle slags
dog unntatt), egg, melk og fløte, natursmør, ost, baker- og kon-
ditorvarer.

s) § 68 oppheves.

t) § 69 skal lyde:

Ved bestemmelsene i dette kapitel er det ikke gjort noen fra-
vikelse fra forskriftene om utførselshandelen (§ 60).

30. mars. u) § 79 siste ledd skal lyde:

Nr. 2. Utenfor de tilfelle som er nevnt i denne lovs §§ 63, 64, 65, 67, 78, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 93, 94, 95, 96, 102, 104, 105 og 106 er salg av varer ved omførsel forbudt.

v) I § 96 inntas til slutt dette nye ledd:

Kongen eller den han bemyndiger kan tillate at det ombord på skip innrettes utsalg for salg til skipets passasjerer og besetning og kan utferdige nærmere regler for dette salg, herunder om hvilke varer salget kan omfatte.

II.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 30. mars 1951.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

E. G. Asbjørnsen,
kst.

30. mars. **Kongelig resolusjon.**

I reglement for økonomisk embetseksamen ved Universitetet i Oslo fastsatt ved kongelig resolusjon 18. oktober 1935 skal § 1 lyde:

De som vil underkaste seg økonomisk embetseksamen, må ha tatt eksamen artium og være immatrikulert ved Universitetet, eller ha tatt avgangseksamen ved Norges Landbrukshøgskole, eller ved det økonomiske gymnasium, eller ha tatt avgangseksamen med hovedkarakter «Meget godt» eller bedre ved to-årig linje ved et godkjent handelsgymnasium.

30. mars. **Kongelig resolusjon.**

I.

I medhold av § 6 i lov om innførsel av apotekvarer og gifter samt handel med gifter m. v. av 24. juni 1938 bestemmes at Forskrifter for utlevering, behandling og oppbevaring m. v. av arsenikk til husdyrvask av 12. september 1947 endres således:

§ 3 annet ledd: Oppheves.

§ 4 skal lyde:

Hvis husdyreieren ikke selv henter resepten eller arsenikkvasken, skal han sende med budet skriftlig fullmakt. Denne skal oppbevares

hos veterinæren eller på apoteket. Budet skal være en voksen person over 18 år. 30. mars.

Arsenikkvasken kan også sendes vedkommende dyreeier i posten eller på annen helt betryggende måte.

§ 6 fjerde ledd skal lyde:

Ved utlevering av arsenikk til husdyrvask skal det alltid følge med et av Veterinærdirektøren godkjent og trykt utdrag av disse forskrifter samt en nøyaktig bruksrettledning som angir den mengde av oppløsningen som skal benyttes til vasking av ett dyr av vedkommende art. Fortynningsmåten og fortynningsgraden av den konsentrerte oppløsningen skal tydelig være angitt i bruksrettledningen.

II.

Disse forskrifter trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon.

30. mars.

I. Konsesjonsgrensene etter skogkonsesjonsloven av 18. september 1909 og jordkonsesjonsloven av 10. desember 1920 nedsettes — i medhold av samme lovers paragrafer henholdsvis 5 og 4 — slik:

- a. etter skogkonsesjonslovens § 2, § 3, første ledd, og § 4 til 0, og
 - b. etter jordkonsesjonslovens § 1, første ledd, til 0
- for Nesodden herred, Akershus fylke.

II. Kongelig resolusjon av 5. desember 1917 om nedsettelse av skogkonsesjonsgrensene for samme herred oppheves.

III. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.

30. mars.

I medhold av lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 § 3 stadfester departementet vedtak av Grimstad bystyre 6. mars 1951 om endring i vedtekt til reguleringsplan, stadfestet 17. februar 1934. Vedtekt for 2. sone (åpen villamessig bebyggelse) punkt 3, skal etter dette lyde slik:

Bygningsrådet skal ved behandlingen av tegningene ha sin oppmerksomhet særlig henvendt på at bygningene gis en god utforming, kfr. § 124. Bygningsrådet kan forlange anmeldelsen ledsaget av perspektiv.

Ved avgjørelse av spørsmål nevnt i bygningslovens § 124, punkt 1, 2 og 4 (vedrørende bygningers utseende), kan bygningsrådet innhente uttalelse fra, eventuelt innkalle til bygningsrådets møte, et skjønnhetsråd bestående av 3 medlemmer valgt av bystyret.

30. mars. **Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.**

I henhold til lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 § 3 godkjenner departementet med en del endringer vedtak av Åkra herredstyre i møte 17. september 1948 om vedtekter for Åkra bygningsdistrikt, Rogaland fylke.

Vedtektene lyder slik:

Vedtekt til § 8.

Bygningsrådet kan meddele midlertidige unntakelser fra lovens bestemmelser som omhandlet i lovens § 8 under de forhold og på de vilkår som der er fastsatt.

Vedtekt til § 13.

Bygningsrådet skal bestå av lensmannen, distriktslegen, kommuneingeniøren samt tre av herredstyret oppnevnte medlemmer, et for hver av kretsene: Åkrehamn, Sævelandsvik og Vedavågen. Minst et av de tre herredstyrevalgte medlemmer skal være medlem av formannskapet.

Vedtekt til § 28, 2.

Bygningsrådet kan foreta mindre vesentlige endringer i stadfestet reguleringsplan på de vilkår som er fastsatt i bygningslovens § 28, 2.

Vedtekt til § 29.

Når bygning oppføres i strøk som ikke er regulert, fastsetter bygningsrådet byggelinjer og bygningens høydebeliggenhet. Hvor bygningsrådet finner det nødvendig, skal grunneierne i strøket ha adgang til å gjøre sine bemerkninger.

Vedtekt til § 47.

- a) Grunneierne plikter å godtgjøre kommunen de utgifter som blir nødvendige til erverving av grunn til gate (vei). Denne forpliktelsen skal gjelde til den veibredde og på den måten som er fastsatt i lovens § 47.
- b) har grunneierne godtgjort kommunen dens utlegg til gategrunn (veigrunn) i mindre bredde og det senere blir vedtatt å gjøre gata (veien) bredere, plikter grunneierne å godtgjøre kommunen dens utgifter til dette til den veibredden og på en slik måte som foreskrevet i lovens § 47.

Vedtekt til § 48.

1. Bebyggelse av en eiendom i regulert strøk må ikke finne sted med mindre der til eiendommen fører opparbeidet og godkjent gate i tilfelle forsynt med kloakk etter formannskapets bestem-

melse. Det kan dog ikke kreves at gaten skal opparbeides i større bredde enn 12,5 meter, heri innbefattet fortau. Opparbeidelse av gate og nedlegging av kloakk som foretas av private, må gjøres etter det kommunale ingeniørvesens forskrifter.

Fra disse bestemmelser kan formannskapet gjøre unntak etter at uttalelse fra bygningsrådet er innhentet. Tomteeierne må i så fall ved tinglyst erklæring forplikte seg til på forlangende av kommunen å opparbeide gate og kloakk som nevnt i første ledd.

2. Når kommunen overtar vedlikeholdet skal gategrunn og kloakk uten vederlag overdras til kommunen.
3. Grunneierne skal refundere kommunen dens utlegg til opparbeidelse av gate og nedlegging av kloakk. Grunneiernes forpliktelser skal dog ikke gå videre enn til å erstatte kommunen halvparten av dens utgifter ved opparbeidelsen av gaten i en bredde av inntil 12,5 meter og ved nedlegging av kloakkrør av inntil 305 mm diameter.

De regler som gjelder for opparbeidelse av gater følges også når eldre veg inngår i regulert gate.

Refusjonsplikt inntreffer også overfor eier når han ved eldre bygning — etter vedtektens ikrafttreden — foretar så gjennomgripende reparasjoner eller forandringer at bygningen der ved etter bygningsrådets skjønn i det vesentlige blir fornyet.

Det samme gjelder for gjenoppføring av bygning etter brann eller annen ødeleggelse.

Tomter som har særskilt bruks- eller matrikkelnummer, men som nyttes til f. eks. hage, gårds plass i tilknytning til hus, arbeids- eller opplagsplass e. l., blir med hensyn til krav om veganlegg eller erstatning for utgifter til dette å sidestille med bebygget tomt.

4. Erstatningsbeløpet fordeles mellom grunneierne etter lengden av hver grunns linje til gaten, hvorunder den gatestrekning som opparbeides samtidig betraktes som en enhet. Grunneier hvis eiendom ikke støter direkte til den gate som opparbeides, kan pålegges å delta i utgiftene hermed i forhold til den verdauk hans eiendom oppnår ved gateanlegget. Spørsmålet herom avgjøres i tilfelle ved skjønn.

5. Med hensyn til den erstatningsplikt som påhviler en eiendom etter foranstående bestemmelser, blir det ved kommunens foranstaltning å avholde fornøden tinglysing på vedkommende eiendoms folium i panteregisteret.

6. Når særlige grunner foreligger kan bystyret frafalle den refusjon som tilkommer kommunen etter foranstående bestemmelse.

30. mars. Vedtekt til § 58.

- A. Utstyking av enkelte tomter eller eiendom ved salg, bygsel- eller festebrev må ikke finne sted uten bygningsrådets godkjenning.
- B. Utstyking må kun foretas etter en delings- og bebyggelsesplan godkjent av bygningsrådet. Bygningsrådet kan herunder forlange seg forelagt til godkjenning tomtedelings- og bebyggelsesplan for vedkommende kvartal eller for et nærmere bestemt område.
- C. Også før annen deling av en eiendom finner sted, kan bygningsrådet forlange delings- og/eller bebyggelsesplan innsendt til godkjenning.
- D. Enhver som utparsellerer en eiendom eller del av denne, plikter for egen regning å bekoste alle veger som er nødvendige for utparselleringen etter bygningsrådets nærmere bestemmelser.

Vedtekt til § 61.

Bygningsrådet kan nekte at det blir bygget hus til varig opphold for mennesker, dersom det ikke er stadig tilgang på godt og nok drikkevann. Er det tvist om dette, avgjør helserådet spørsmålet.

Vedtekt til § 62.

Ikke noe grunnstykke utenfor regulert strøk kan bebygges med mindre det er beliggende ved vei bestemt for offentlig ferdsel eller er tilknyttet en slik ved atkomst som godkjennes av bygningsrådet. Hvis veien ikke tilhører den som bygger, skal den være varig sikret for ham ved tinglyst erklæring fra eieren eller på annen måte som bygningsrådet finner betryggende.

Vedtekt til § 63, 2.

Innenfor bygningsdistriktet er det ikke tillatt å sette opp silde-melfabrikk, beinmølle, talgsmelteri, tarmrenseri og kruttfabrikk og ellers illeluktende eller helsefarlige anlegg eller innretninger. Bygningsrådet kan gjøre unntak fra denne bestemmelsen, likesom det kan bestemme hvor slike anlegg eventuelt kan plasseres, etter at helserådet har hatt anledning til å uttale seg.

Vedtekt til § 68.

Trapp i gate (vei) må ikke gå lenger fram enn 30 cm. Det er ikke tillatt å ha nedgang til kjeller fra gate (vei).

Vedtekt til § 104, 3.

I rom med skråtak kan skråtaket skjære bort inntil $\frac{1}{3}$ av den kubikkmasse som ligger lavere enn 2,50 m — i eneboliger og små hus 2,35 m.

Vedtekt til § 104, 5.

30. mars.

Bygningsrådet kan for sommerhus tillate at høyden under tak blir 2,20 m og at minste golvareal i ett rom blir nedsatt til 4,0 m² etter at helserådet har uttalt seg.

Vedtekt til § 115.

Trebygning minsteavstand fra nabogrense skal være 4,0 m. Avstanden mellom to atskilte bygg på samme tomt skal minst være 8 m, dog ikke under summen av halve høyden for begge byggene.

Bygningsrådet kan i særlige tilfelle, på de vilkår som det finner det påkrevet å stille, — etter at helserådet og brannstyret har uttalt seg — på mindre boligtomter tillate små uthus med ikke over 10 m² grunnflate og 3,0 m største høyde, uten hensyntagen til bestemmelsen om naboavstand og avstand fra annet bygg på samme tomt.

Vedtekt til § 116.

1. De nødvendige uthusbygninger for gårdsbruk kan oppføres, påbygges eller repareres uten hensyn til bygningslovens bestemmelser, når de ikke kommer nabogrunn nærmere enn 25 meter og ikke nærmere veggrunn som er åpen for offentlig ferdsel enn 10 meter. Den innbyrdes avstand mellom et gårdsbruks enkelte bygninger bestemmes av bygningsrådet. Blir uthuset over 250 m², må det dog ikke komme nærmere annen bebyggelse enn 10 meter. For øvrig kommer bygningslovens bestemmelser på vanlig måte til anvendelse for beboelseshus.
2. Hvor bygningsrådet, under hensyn til bygningenes størrelse finner det forsvarlig, kan det tillate at bestemmelser som nevnt under punkt 1, gis anvendelse på de nevnte bygninger for gårdsbruk, når de ikke kommer nabogrunn nærmere enn 15 meter.
3. Bestemmelser om rom for husdyr skal dog gjelde uansett bygningens avstand fra nabo eller veg.
4. For små sportshytter, små sommervillaer og liknende isolert beliggende bygninger som bare beboes leilighetsvis, kan bygningsrådet fastsette nærmere bestemmelser. Bygningslovens bestemmelser om avstand fra nabo kan dog ikke fravikes.
5. For oppførelse, om- eller påbygging av slike bygninger som omhandlet i denne vedtekt kommer bygningslovens §§ 34 og 124 på vanlig måte til anvendelse.
6. Før de bygninger som er omhandlet i denne vedtekt oppføres eller ombygges skal skriftlig anmeldelse herom være innsendt til bygningsrådet og dettes samtykke til oppførelse være meddelt. Anmeldelsen skal inneholde opplysninger om anvendelse, beskaffenhet, størrelse og avstand fra veg, nabogrunn og annen

30. mars.

bebyggelse. For anmeldelse av bygninger som nevnt erlegges vanlig anmeldelsesgebyr, men er for øvrig fritatt for avgifter. For utførelse av reparasjoner på de bygninger som er nevnt i denne vedtekt, er anmeldelse unødvendig.

7. Ved oppførelsen av de ovennevnte bygninger blir under enhver omstendighet bestemmelsene i herredets helseforskrifter om bygningers oppførelse m. v. å iaktta.

Vedtekt til § 117—118.

Sjøhus (naust) i en etasje og loft kan etter bygningsrådets anvisning tillates oppført sammenhengende uten brannvegg mellom de enkelte bygg, når den samlede grunnflate ikke er over 250 m² og avstanden fra nærmeste annen bebyggelse ikke er under 8,0 m.

Vedtekt til § 119.

Skur kan tillates oppført etter de bestemmelser som gjelder for trebygninger. Slike skur kan dog ikke oppføres i større høyde enn 6,0 m til møne og med større grunnflate enn 250 m². Avstanden fra nabogrense skal minst være 4,0 m og fra annen bygning på samme tomt skal minsteavstanden være 8,0 m.

Vedtekt til § 129.

Ved større bygg kan bygningsrådet kreve at det er tilholdsrom for arbeiderne i hviletidene samt at det er nødvendig privet og pissoar på byggestedet.

Bygningsrådet kan sette dette som vilkår for byggetillatelse hvis det ikke er gitt greie opplysninger om det i byggeanmeldelsen.

Bygningsrådet kan gi nærmere forskrifter for slike rom.

Vedtekt til § 137.

Ethvert byggeforetagende skal forestås av en fagmann som skal godkjennes av bygningsrådet og som skal være ansvarlig for arbeidets riktige og fagmessige utførelse.

Vedtekt til § 146.

Helserådet kan kreve foranstaltninger gjort til bortledning av grunnvann, overvann og spillvann fra alle tomter, også fra slike som ikke er bebygget.

Vedtekt til § 150.

Bygningsrådet kan så langt en finner det nødvendig, ta rådgjerder med omsyn til det som er nevnt i bygningslovens § 150.

30. mars.

Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av kommunestyret i Malvik kommune, Sør-Trøndelag fylke, 22. februar 1951 til vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Malvik kommune.

Vedtekta lyder:

30. mars.

1. Reglene i lovens 7. kapitel skal i sin helhet gjelde i Malvik kommune.

2. Unntaket i § 38, tredje ledd, skal ikke gjelde for familier med barn under 16 år, som bor på ett rom.

3. Reglene i § 8 nr. 5 skal være ufravikelige.

4. Leilighet eller rom som blir brukt til beboelse må ikke uten samtykke av formannskapet omdannes til eller tas i bruk til forretningslokaler med mindre det husrom det er tale om skal være til kontor, butikk, lager eller liknende til bruk for stat eller kommune når slik bruk er uomgjengelig nødvendig.

Overtredelse av denne bestemmelse straffes i medhold av straffelovens § 339 nr. 2.

Skrivelse fra Handelsdepartementet.

31. mars.

I medhold av §§ 90 og 109 i lov om handelsnæring av 8. mars 1935 stadfester Handelsdepartementet herved med en redaksjonell endring som gjeldende inntil videre den vedtekt for torghandel som er vedtatt av Askim herredstyre 3. desember 1950.

Vedtekten lyder slik:

§ 1. Et torgutvalg bestående av 3 av herredstyret for 4 år valgte medlemmer samt lensmannen fører tilsyn med Askim torg i samsvar med nedenstående vedtekt.

§ 2. Askim torg er åpent for salg hver virkedag fra kl. 8—14.

§ 3. Torgførende som selger varer på Askim torg, skal rette seg etter politiets bestemmelser og de forskrifter som dette gir. Unnatelse kan medføre bortvisning.

§ 4. På søknad kan de torgførende få faste plasser som blir hver enkelt tilvist av torgutvalget. For faste torgplasser betales i rekke I pr. plass på 18 m² for innenbygdsboende .. kr. 30,00 pr. år.

Utenbygdsboende betaler pr. år kr. 45,00

I rekke II pr. plass

for innenbygdsboende » » » 15,00

Utenbygdsboende betaler » » » 20,00

For dem som selger bare blomster

fra egen hage » » » 10,00

Avgiften betales forskuddsvis hvert år til herredskassereren.

Uten avgift kan tillates tilfeldig salg av skogs- eller landbruksprodukter, ville bær samt andre varer som er frembragt av husflid eller ved eget arbeide. Slikt salg kan bare foregå hvor plass blir tilvist.

31. mars.

§ 5. For alt salg på Askim torg må helserådets vedtekter følges. De torgførende plikter selv å gjøre sin plass ren ved torgtidens slutt.

Ved torgtidens utløp skal varer, emballasje og redskaper, kjøretøyer m. v. straks fjernes.

§ 6. Torgutvalget kan bestemme at torgsalg skal foregå fra bord.

§ 7. Fra ovenstående bestemmelser kan politiet i særlige tilfelle gjøre unntak.

§ 8. Overtredelse av denne vedtekt eller av påbud gitt med hjemmel i vedtekten straffes etter §§ 112 og 113, jfr. § 92, i lov om handelsnæring av 8. mars 1935.

Denne vedtekt trer i stedet for vedtekter for torghandelen i Askim, stadfestet av Handelsdepartementet 6. januar 1936.

2. april.

Skrivelse fra Samferdselsdepartementet.

I medhold av § 19 i lov om samferdselsloven av 11. juli 1947 nr. 6 har Samferdselsdepartementet vedtatt følgende tillegg til departementets skrivelser av 22. april 1948 og 27. september 1949 om avgifter som blir å betale til staten av innehavere av konsesjoner, bevillinger og fartstillatelser vedrørende transport med motorvogner og skip innen riket:

For fartstillatelse som gjelder for en enkelt reise, betales halv årsavgift. Hvis det innenfor samme halve kalenderår (1. januar—30. juni eller 1. juli—31. desember) er gitt fartstillatelser for flere enkelte reiser med samme skip, betales bare for første gangs fartstillatelse.

Denne bestemmelse gjelder fra 1. juli 1951.

Utgiver: Statsrådsekretariatet.